

# De Heilige Alexios, de Mens Gods

17 maart



De heilige **Alexios**, de Mens Gods, was geboren in Rome rond 360, als zoon van een senator. Op wens van zijn ouders trouwde hij met een nicht van de keizer, maar op de dag van de bruiloft overviel hem zulk een verlangen naar het zonder enige beperking op God gerichte leven dat hij de feestelijke menigte van het huis ontvluchtte, waarschijnlijk zonder een bepaald doel. Aan de kade zag hij een schip dat op het punt stond te vertrekken; hij had juist genoeg geld bij zich om de passage te betalen en hij kwam geheel berooid in Edessa aan. Daar leefde hij 17 jaar als bedelaar in het voorportaal van de kerk, waar hij 's zondags de heilige communie ontving. De aalmoezen die men hem gaf om zijn eerbiedwekkend voorkomen, deelde hij weer uit aan minder fortuinlijke armen. Men begon hemd ook gebeden te vragen en toen er een opvallende gebedsverhooring plaatsgreep, begon men met ontzag over hem te spreken en hem eer te bewijzen.

Dit was geheel tegen zijn bedoelingen en opnieuw nam hij de vlucht. Hij vond een kapitein die hem mee wilde nemen naar het niet zo ver verwijderde Tarsos, maar het schip kwam in langdurig noodweer terecht, waardoor het ver werd meegesleept over de Middellandse Zee, en tenslotte met zware averij een Italiaanse haven binnenliep, dezelfde plaats waar hij was uitgevaren. Hij was zich er goed van bewust hoeveel leed hij bezorgd had aan zijn ouders en zijn jonge vrouw, maar hij had het als een onontkoombare plicht gezien de roepstem van Christus ogenblikkelijk te volgen, omdat hij het later misschien niet meer zou kunnen opbrengen. Hij had het voorbeeld van de apostelen, die ook hun vader en hun schip met de netten, en hun vrouw en eventuele kinderen in de steek lieten toen Christus hen vroeg met Hem mee te gaan. Dat hij nu in zijn vaderstad geland was, zag hij als een aanwijzing van God om zijn ouderlijk huis op te zoeken.

Maar daarom nam hij ook het feit dat hij na zoveel jaren niet herkend werd als een aanwijzing dat hij zijn bedelaarsleven moest voortzetten. Wel vroeg hij een plaatsje bij zijn ouderlijk huis, of misschien had de medelijdende moeder hem

het hutje in de tuin als onderkomen aangeboden, toen ze hoorde dat hij geen thuis bezat. Ook hier won hij de sympathie, elke dag werd hem een maaltijd gebracht, maar die deelde hij weer uit aan anderen, en voor zichzelf hield hij slechts een minimum aan brood en wat drinkwater.

Zo leefde hij daar nog twintig jaren, en zijn aanwezigheid was waarschijnlijk toch een troost voor de twee eenzame vrouwen, zijn moeder en zijn echtgenote. En toen hij tenslotte kalm en zacht overleed, in het jaar 411, liet hij een brief na waarin hij zich bekend maakte en zijn leven beschreef. Zijn levensloop maakte grote indruk op de gewone mensen, die in een warm familieverband leven. Zij oefenden geen kritiek, maar zagen in hem zichtbaar geworden de grote kracht waarmee God iemand tot zich kan trekken, op een wijze die de natuurlijke mogelijkheden te boven gaat, en zij noemden hem daarom met een eretitel: de Man Gods.

Met dank aan Orthodox Klooster  
H. Johannes de Doper - Den Haag



Heilige Alexios de Mens Gods  
Painting by Julia Bridget Hayes